

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egy évre	6 frt — kr
Fél évre	8 " — "
Negyed évre	1 " 50 "
Egyes szám ára	6 "
Külföldre egy évre	8 " — "

Megjelenik hetenként kétszer:
vasárnap és csütörtökön.

SZÉKELYFÖLD.

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.

Hirdetések közlési díja:
minden egy hasábos garmond-
sorért vagy annak térfogatáért
4 kr., s minden egyszeri közlés
után 30 kr bélyegdíj fizetendő.
Nagy és többször közlendő
hirdetményt a kiadóhivatal ár-
kedvezményben részesít.

A „Nyiltér“ rovatban
közlendő cikkekért soronként
10 kr fizetendő.

SZERKESZTŐSÉG:

KÉZDI-VÁSÁRHELYT:

Szabó Albert könyvnyomdájában.

CSIK-SZEREDÁBAN:

Sprencz György szerkesztő lakásán.

KIADÓ-HIVATAL:

KÉZDI-VÁSÁRHELYT:

Szabó Albert könyvnyomdájában.

A lap tartalmát illető közlemények a szerkesztőségekben, az előfizetések, hirdetések, nyiltéri cikkek, stb. a kiadóhivatalban fogadtnak el.

Az erdélyrészi földhitel-
intézet.

Kézdí-Vásárhely, 1886. aug. 17.

Örömmel jelezzük, s hisszük, hogy épen ilyen örömmel fogadja országrés-
szünk egész gazdaközönsége is, azon
fontos hirt, hogy az erdélyrészi földhi-
tel-intézet égető kérdése végleges meg-
oldást nyert az erdélyi gazdasági-egye-
sületnek mult szombaton tartott választ-
mányi ülésében.

Lapunk olvasói előtt bizonyára nem ismeretlenek a kérdés megoldására nézve
tett intézkedések. Először egy évvel hozta
felszínre az erdélyrészi cultur-egyesület
s különböző bizottságok által azonnal
meg is tette a kérdés gyakorlati meg-
valósítására szükséges kísérleteket. Ta-
nácskozások folytak bankintézetekkel, s
ennek folytán mindinkább megérlelő-
dött azon meggyőződés, hogy egy önálló
és az erdélyi gazdáknak olcsó hitelt
nyújtó pénzügyintézet csak úgy állítható
fel, ha azt az állam támogatásban, segé-
lyezésben részesítendő. Ennek kieszköz-
lésére az erdélyrészi országos képviselők
pártkülönbség nélkül sorompóba léptek.
Hogy mi lett az eredménye, tudvalevő
dolog. Horváth Gyula interpellációjára
a miniszterelnök az országgyűlésen ki-
jelentette, hogy az erdélyrészi birtokosok
ügyét szíven viseli, azon segíteni óhajt,
de csak azon esetben tartja helyén lévő-
nek egy önálló pénzügyintézet felállítását,

ha erre valamelyik tekintélyes fővárosi
pénzügyintézet, egy fiók-intézet életbelépte-
tésével, nem vállalkoznék. A kormány
tehát első sorban ez irányban teendő meg
a maga kötelességét.

Ezzel a nyilatkozattal azt hittük, hogy
a kérdést a napirendről levehetjük. Az
erdélyi gazdák ez égető, létkérdésének
megoldása csak jámbor ohajtás maradt.
De, s ezt készséggel valljuk be, örvende-
tesen csalódtunk. A miniszterelnök be-
váltotta szavát és így a kérdés — mond-
hatjuk jó bátran — a megvalósulás
stádiumába jutott. A Budapesten székelő
„Magyar jelzálog-hitelbank“, — a mely-
nek elnöke Széll Kálmán volt pénzügy-
miniszter — Kolozsvárra egy fiók-inté-
zetet fog felállítani. Ez intézet ugyan-
azon kamatláb mellett ad az erdélyrészi
birtokra kölcsönt, mint a magyarorszá-
giakra, csak hogy ugyanazon előnyökhöz
kevesebb fáradsággal s majdnem semmi
költséggel fog hozzá jutni az erdélyrészi
gazda. Az erdélyi gazdasági egyesület
ugyanis magára vállalta a kölcsönök
közvetítését s így azok kieszközölése, a
hitelképességi adatok beszerzése mi ter-
het sem fog okozni gazdáinknak. S az is
nagyon fontos dolog, hogy az erdély-
részi gazdák ez intézettől kisebb össze-
get is vehetnek fel, mint a Királyhágón
tuliak, mivel a „Magyar Jelzálog-hitel-
bank“ a kölcsönösszeg minimumát is le-
szállította.

Még csak a „Magyar Jelzálogbank“

részére az erdélyi gazdasági viszonyok
által követelt eltéréseknek a kormány
által leendő engedélyezése van hátra.
Ez iránt a kérvényt az erdélyi gazda-
sági egyesület fel is terjesztette. Hogy az
engedmény megadatik, okunk van
hinni, mivel azt a kormány kilátásba is
helyezte.

Csak rövid idő kérdése tehát, hogy
erdélyrészi gazdáink olcsó és a Király-
hágón tuli birtokosokkal egyenlő ka-
matra s gyorsan kapjanak kölcsönö-
ket s nemcsak nagy, hanem kis birtokra
is; s hogy ne kelljen a kölcsönért Buda-
pestre utazni s közvetítés címén tíz-husz
százalékát az összegnek ott hagyni. S
hogy ezek mind megvalósulnak, abban
az erdélyrészi képviselőkön kívül orosz-
lán-része van Kolozsmegye ifjú főispán-
jának, Báró Józsi Sámuelnek, az er-
délyi gazdasági egyesület vezérfőnökének, a
kik teljes odaadással működtek arra,
hogy gazdáink e kétségbeejtő helyzetén
mielőbb segítve legyen. Midőn azért e
helyen elismerésünket fejezzük ki,
ohajtjuk, hogy a kormány az erdélyi
gazdasági viszonyok által követelt elté-
réseknek a Jelzálogbank részére leendő
engedélyezése által mielőbb lehetővé
tegye ez intézet felállítását.

A „megnyugtató“ nemzet. A királyi kézirat,
melyben Ő felsége, a király, és „Tiszta Kál-
mán s. k.“ bizalmat szavaznak a „ked-
ves Tiszának“, elérte célját annyiban,

A „Székelyföld“ tárczája.

A szerelem himnusza.

Egy a nevünk, egy vér foly ereinkben,
Együtt játszottunk már mint kis gyermekek;
Nekem is kedves, áldott, drága minden,
Mi boldog emlék, szentelt föld neked.
Hol könnyű szívvel daloltál, örültél,
Ott jártam én is gond nélkül, vígan.
S a temetőben, hol zokogva ültél,
Anyád siralmán, kisírtam magam.

Oh, szép frigy ez, mely lelkünk' összefűzte!
Ugy kezdődött, mint a nagy folyamok:
A kicsi forrás a magas fenyősbe'
Szirtből fakadva cseppekbe' ragyog,
Elrejtí utját mély erdők homálya,
A völgy felé friss lejtéssel csörög,
S mikor kiér a fősíes lapályra,
Hatalmas hullámokban hömpölyög.

Az ősi házban titkon, észrevétlen,
Virágnyitáskor kezdődött regénk;
Rokon csókban, gyermekölésben
Áradt az első érzélem belénk:
Félénk barátság szűz ábrándja volt az,
Merengő, néma, boldog áhítat;
Te nem vágyódtál rá, hogy átkarolhass,
S én nem kívántam forró ajkadat.

Csak álmodoztunk együtt, összebuja.
Agyunkat nem pörzsölte szenvedély.

Szép és szelid volt lelkünk üdvé, bűje,
Mint a világos, holdas nyári éj.
Alig sejtettük, hogy szeretsz s szeretlek,
S talán nem is volt még az szerelem,
Csak ködkép-tükre méla képzeletnek,
Multat s jövőt nem ismerő jelen.

Egy-egy vágy percznyi föllángolása,
Egy ellesett tekintet, egy sohaj, —
Ez volt szerelmünk első támadása,
Mint csemetén az első zsenge galy.
Valami mondhatatlan előérzet,
Valami végzetes odaadás,
Mint midőn tavaszszal a természet
Bübáját kelti láthatlan varázs.

Sötét, szilaj, sorsingató viharban
Tudtuk meg legelőször, hogy mi az,
Mi méz gyanánt gyűlt a szívünkbe halkan,
S kitört ajkunkon, mint közös panasz.
Az ég, kis árvám, elborult feletted,
S élő szülők közt árva lettem én;
De mert az Isten egymásnak teremtetett,
Egygyé forrt lelkünk a bánat tűzén.

És jöttek a nagy megpróbáltatások;
Időnk szeretkezésre nem maradt,
Csak sirni volt okunk, a rózsá-álmat
Mind elveré egy átkos pillanat.
Csalódás megtört, csábított kísértés,
Mindenki vádolt, bántott, elhagyott;
De új erőnk lett mindig az az érzés,
Hogy az enyém vagy s a tied vagyok!

S nem csüggedünk el, meg nem tántorodtunk;
Szerelmünk győzött sorson és időn!
Kéjből, reményből nem lehet kifogynunk,
Szívünk gazdag lesz túrve, szenvedőn;
Hitünkben meg nem ingat soha semmi,
Üldözhet átok, gond és gyötrelm:
Édes szeretni és szeretve lenni,
S csak egy boldogság van: a szerelem!

Rudnyánszky Gyula.

A légyott.

(Igaz történet.)

Tamás Tamás 28 éves fiatal ember és va-
lóságos fogalmazó valamely miniszterium-
ban. Ragyás képű kis emberke, de szorgal-
mas és ámbíciózus. Az egész világ meg van
győződve felőle, hogy még sokra viheti. Ő
maga legjobban, s minden pillanatban várja
titkárrá való kineveztetését.

Német Ámália fiatal leányka. Kisded, so-
vány, szintén ragyás képű, de rendkívül ér-
zékeny és ideges. Szemeinek zsillipei mindig
rendeikezésére állanak; akkor sir, ha mikor
akar. Szóval valóságos eszménye azon höl-
gyeknek, kik, ha a rendkívüli körülmények
csodálatos összetalálkozása folytán férjet
képesek maguknak kaparítani, e szerencsét-
leneket idejekorán megöszítik, agyonszoki-
rozzák, kerékbe törlik, s jól kiérdemelt kora
sírjukba fektetik.

Még az a szerencse, hogy az e fajta kis-

hogy maga a Janszky-ügy levétetett a napi-
rendről; több helyen, hol ez ügyben demon-
strációt terveztek, nem fogják megtartani
a népgyűléseket. Az u. n. Janszky-ügy he-
lyett azonban felszínre került a hadsereg
kérdése. A borsodi híres felirat több me-
gyében élénk visszhangot keltett s naponta
érkeznek hírek a megyék hasonló értelmű
feliratairól.

Első székely vasut.

Csik-Szereda, 1886. aug. 14.

Csikmegye törvényhatósági bizottsága
ma rendkívüli közgyűlésben tárgyalta az
első székely vasut ügyét.

Egy bizonyos neme az izgatottságnak
volt észlelhető a bizottsági tagokon; mintha
előre érezték volna, hogy ezen kérdés elodá-
zása indítványoztatni fog; és valóban nem
azon négy bizottsági tag érdeme, kik a
vasutépítés ellen vannak, hogy nem így
történt.

De térjünk a közgyűlésre.

Főispán ur ő méltósága a megjelent bi-
zottsági tagokat üdvözlőlvén, a gyűlést me-
nyitotta.

A tárgysorozat néhány lényegtelenebb
pontja után következett az első székely vasut
tárgyában kiküldött 40-es bizottság, illető-
leg az állandó választmány javaslata, mely
tárgyhoz először Mikó Árpád bizottsági tag
szólt a töle megszokott higgadsággal és
szónoki hévvel, nagyobb szabású, szakszerű
beszédben meggyőző érvekkel bizonyítván
ezen vasut égető szükségét, s ajánlotta a
törvényhatósági bizottságnak, hogy a 40-es
bizottság javaslatát fogadja el és emelje
határozattá.

Közgyűlés általános helyesléssel fogadta

asszonyok csak ritkán, többnyire csak akkor
kapnak férjet, ha gazdagok.

Német Ámália pedig még csak nem is
volt gazdag, mégis kapott férjet.

Még pedig milyen férjet! Tamás Tamást,
a kiről az egész világ meg volt győződve,
hogy még sokra viheti.

Hogy az olvasó se törje soká a fejét rajta,
hogy mindez miként történt, hanem mindjárt
megértse a dolgot, nem kell többet monda-
nom, mint hogy Német Ámáliának a papája
miniszteri tanácsos, még pedig a Tamás Ta-
más miniszteriumában, és így az, hogy Ta-
más Tamás sokra vihesse a dolgát, első sor-
ban tőle függött. Kezében volt sorsa.

Ezt tudta Tamás Tamás is, s azért egyet-
len egy estélyéről sem maradt el a tanácsos
urnak, s Ámália kisesszonynak állandó s
mondhatni egyetlen eotilliontánczosa volt
ugy ez estélyeken, mint mindenütt a vilá-
gon, hol gonosz sorsa összehozta vele, mert
ő e találkozásokat így szokta nevezni. Nem
volt képes bajákat felfedezni rajta, sőt bizo-
nyos hideglelésszerű borzadást érzett mind-
annyiszor, valahányszor így kellett hozzá
szólania: „Ha esetleg nem lenne eligérkező,
szabad esedeznem a cotillionért?“

Mindig szabad volt. Ámália kisasszony
sohasem volt eligérkező, sőt nem is akart
eligérkező lenni, mert — oly csillagok lé-
vén, kik egymást kergetik — Ámália kisass-
zony sem cotilliont, sem mazurkát, sem

ezen indítványt, és valóban megütökölt — hogy ne mondjam, megbotránkozott — Madár Imre m. főjegyző beszédén, ki néhány közönséges frázis elmondása után azt indítványozta, hogy miután időközben a szászrégen—brassói vasut engedélyesétől is kérés érkezett a törvényhatósághoz, utasítsák mindkét vasut kérdése újabb tanulmányozás végett ismét az állandó választmányhoz, hogy a jövő közgyűlés elé újabb javaslatot tegyen.

Nem mondhatjuk a főjegyző urat szerencsés szónoknak, s indítványa is csak arról győzt meg, hogy ő a vasut kérdésével még mindig nincs tisztában, sőt hogy az előtte terra incognita.

Érdemes főjegyzőnket teljes erejéből pártolta Gál Endre tisztí ügyész s azon esetre, ha annak indítványa el nem fogadtatnék, indítványozta, hogy a törvényhatósági bizottság fogadja el a szászrégen—brassói vonalat és csatlakozzék az első székely vasúthoz egy Vaslából Udvarhely megye határáig építendő vonallal.

Igen csodálkozunk Gál Endre indítványa fölött annyival is inkább, mert midőn — mint lapunkban is említve volt — Huszár Károly báró és társai itt voltak s talán vele is ezen ügyet megbeszélték, határozottan kijelentette, hogy a szászrégen—brassói vonal nem felel meg Csikmegye érdekeinek s így csak azon esetben lehetne Huszáréknak némi kifizetése, ha Ugronékkal összeférhetnek.

Nem akarjuk kommentárral kísérni, de azt mégsem hallgathatjuk el, hogy vagy akkor, vagy most nem volt tisztában az ügygel!

Végül Becze Antal alispán tett egy, a 40-es bizottság javaslatát módosító indítványt, mely szerint mondja ki a törvényhatósági bizottság, hogy a 40-es bizottság javaslatát elfogadja és azon esetben, ha Huszáré a szászrégeni vasutat Salamásig kiépítik, Csikmegye hajlandó a csatlakozási vonalat odáig kiépíteni.

Az ezen indítványokat követő hosszabb vita alatt elnök főispán ur ő méltósága is véleményét nyilvánította s azután az indítványokat szavazás alá bocsátván, 56 szóval 4 ellenében Becze Antal alispán indítványát fogadta el a törvényhatósági bizottság.

Örömmel üdvözljük derék alispánunkat, hogy ezen, megyénket igen közelről érdeklő kérdést diadalra juttatta.

Nem hagyhatjuk azonban megemlítés nélkül azon több oldalról kifejezett kételyt, mintha főispán ur ő méltósága a törvény-

hatósági bizottsággal határozottan ellentétes állást foglalna el ezen kérdésben s hogy teljes befolyásával oda fogna működni, hogy a törvényhatósági bizottság ezen határozata megsemmisíthetőség.

Ilyen feltevésekkel szemben nem mondhatunk egyebet, mint hogy főispán ur ő méltósága soha a megye érdekeivel ellenkező álláspontra nem helyezkedett, szívvlelélekkel mindig a megye érdekeit mozdította elő még áldozat árán is. Ez Csikmegye összes lakosságának jó meggyőződése.

Mindazok, kik megyei köz- és társadalmi életünk mozzanatait élénk érdeklődéssel megfigyelték, régóta érzik azon lanyhaságot, mely e téren tapasztalható.

Nálunk minden nagyobb szabású szellemi mozgalom fölötté nehézkesen indul meg s legtöbbször csúrájában elhal, nem azért, mintha a közérdektől üdvös eszméket nem pártolnók, hanem azért, mivel az egyes mozgató erők s a megye intelligens elemeinek nincsen egy olyan találkozási pontja, hol eszméiket kidőszelve s megérlelve, azoknak megvalósítására nézve a módozatokat megállapíthatassák.

Az olvasó-egyletek volnának hivatva arra, hogy oly társadalmi érintkezési pontul szolgáljanak, hol a megye intelligens elemei érintkezhesseken s úgy a megyei, mint a társadalmi élet érdekeit barátságos eszmecsere tárgyává téve, minden üdvös eszmét felkaroljanak s a megyei közügyek iránt érdeklőséget keltsenek, a társadalmi életbe pezsgést és élelenséget öntsének.

Eddig azonban társadalmi kérdések ottan napirendre nem kerültek, mert ott az a leggyakoribb kérdés, hogy: „Mi a vízi?”

Ohajtjuk, hogy jövőre legyen másképpen!

Hugor.

Közlekedésügyünk, a tarifa-kérdés és a vizszabályozásról.

(Gróf Schweinitz Gyula felolvasása az erd. gazdasági egyület gyűlésén.)

(Folytatás.)

Ily díjtételek mellett az itteni termelésnek és fogyasztásnak egészen jogos követelménye, hogy a költségek kisebb mennyiségek és kisebb távolságokra nézve leszálítassanak és hogy azok egyáltalában a darabos áruknál is akként állapíttassanak meg, hogy például gépek, eszközök, vetőmag hozatása lehetővé váljék.

A kézműáruból például 100 kiló Bécsből

azt kérdezte tőle, hogy: hogy mulats Tamás?

Kertészleány volt gyöngéd, karcsu tennel s oly kaczer álarcocczal és kalapkával fején, hogy Tamás rögtön érdeklődni kezdett iránta.

Hozzá szegődött, élénk társalgást kezdett s az egész estét vele töltötte. Oly jól mulatott, hogy mikor a leány azt mondta, hogy „no, most Isten veled, föl kell keresnem a mamát”, már fölig bele volt szeretve s megragadva álarcosnőjének kezét, légyottot kért tőle.

— De hát mikor és hol? — kérde a kertészleány felindulástól remegő hangon.

Tamás Tamás gondolkozni kezdett. Első eset volt, hogy valaki légyottot adott neki. Sokáig habozott, hogy hova rendelje. Végre is előszerénytelenül saját lakását említette.

— Oda nem megyek, — mondá a kertészleányka — hanem ha akarod, holnap tizenkét órakor az állatkertben, a majmok kalitkájá előtt. Ott feltűnés nélkül találkozhatunk, — Ott lesznek.

Ott is volt, valamint Amália kisasszony is. Mikor Tamás Tamás megpillantotta Amália kisasszonyt, majd hanyatt esett ijedében. Mindjárt kitalálta, hogy cselszövénynek esett áldozatul. Amália kisasszony azonban mosolyogva hozzá lépett s kaczer hangon így szólt:

— Látja, megtartottam szavamat. Eljöttem megkérdezni, hogy mi az hát, a mit oly sürgősen akar tudomra adni?

Bukarestig 15-93 franknyi szállítási díjat fizet. Angliától Brailán át 5-90 frankot. Galaczból Danczigba 50%-kal olcsóbbra jön az ötszörte hosszabb tengeri út majdnem egész Európa körül, mint az áruknak egyes-nes küldése a vasuton. Csakis így magyarázható, hogy néha például Boroszló is gabonát hozat Hamburgon át — Jassyból! Röviddel a romániai vámszerződés lejártá előtt Braszóból 500-nál több waggon zab ment via Galacz tengeren — Belgiumba. Oroszország olcsó díjtételei a forgalmat saját vasutaira terelik át; például 10 métermázsza az ungheln—podwolocyskai vonalon kilométerenkint 1 krajczárba kerül.

Borkivitelünk emelkedését hiába várjuk, termelésének fejlesztését ok nélkül ohajtjuk, ha oly viteldíjak állanak fenn, melyek a bornak szállítását úgy a belföldre, mint külföldre majdnem lehetetlenné teszik. Kisebb mennyiségek — pedig finomabb borainkat illetőleg főleg ezek jönnek tekintetbe — a magas viteldíjak folytán nagyon megdrágulnak, belföldön pedig alig lehet bort vasuton szállítani! Hogy lehessen haszonfáinknak fölig-meddig jövedelmező értékesítésére, nyers terményeink feldolgozására, egyáltalában a belforgasztásra szánt iparnak még csak keletkezésére is gondolni, ha a fennálló tarifa-rendszer megváltoztatva nem lesz?

Miként lehetséges, hogy ily viszonyok alatt a poszt-, bőr-, fa- vagy papiripar az országban magában találjon kelendőseget? És nem megmagyarázható-e azon jelenség, hogy azon iparok, melyek nálunk még fennállanak, egyáltalában nem is juthatnak sikeres fejlődésre, sőt a külföld nyomasztó versenye által a piactól majdnem teljesen ki vannak zárva?

Az egész díjszabás oly elven alapszik, mely a mi viszonyainknak éppen nem felel meg.

Miként teremtsünk forgalmi központokat az országban, miként emelkedjenek az állam egyes tartományai, ha e vidékeknek belforgalma úgy szólna rendszeresen van megnehezítve, mert inkább üresen küldik utra a waggonokat, hogysem oly díjszabást hoznának be, mely a forgalmat lehetővé teszi, és egyáltalában miért legyen olcsóbb a budapest—brassói forgalom, mint például a brassó—kolozsvári?

A Romániával jelenleg fennálló vámháboru kétségkívül igen hosszasan fog tartani, de lehet az a jó oldala, hogy oly díjszabási rendszert hoznak be, mely a forgalmat olcsó tételek alapján teszi lehetővé.

Igen messze vezetne, ha jelenlegi tarifa-rendszerünk hátrányait itt hosszasan fej-

tegetném; tehát röviden csak azt indítványozom, hogy:

Ugy az erdélyi gazdasági egyület, valamint a kolozsvári s brassói iparkamarák, az iparos-egyletek és megyék által kérelem intéztessék a m. kir. közmunka- és közlekedésügyi miniszteriumhoz, hogy a fennálló szállítási díjtételek ne csak nagy mennyiségekre és nagy távolságokra, hanem darabos áruk és kisebb távolságokra is megfelelően leszálíttassanak, hogy az itteni területnek belsőjében is, illetőleg az ország egyes termelési vidékein valósgos forgalom ne csak keletkezhessék, hanem ki is fejlődhessek; mert csakis így lesz lehetséges, hogy az állam egyes részeiken nagyobb kereskedelmi helyek felvirágozzanak s a termelés és fogyasztás központjaivá váljanak, mi által az ország fővárosának kereskedelme is csak nyerne.

A m. kir. földmívelés-, ipar- és kereskedelmiügyi miniszterium pedig kéressék fel, hogy ezen felterjesztést az ipar- és kereskedelem érdekében a legmelegebben pártolni szíveskedjék.

(Vége köv.)

Füldői levél.

Kovácsna, 1886. aug. 16.

Kovácsnán a „Veres kereszt egyület” orbai-járásí főlkja augusztus 15-én kedélyes, fesz-telen és minden tekintetben sikerült bált rendezett. A heves fiatalok hajnalig tánc-zolt. Az „ujra”, „hogy vala” minden tánc-végén ismételtetett akárhányszor. A francia négyest 24—28 pár lejtette. A bevétel 104 frt körül jár, melyből mintegy 60 frt marad a jótékonyozélu alapra.

Részvtettek a bálban: Bedő Istvánné, Budai Ferenczné, Dávid Istvánné, Deák Sámuelné, Dobay Jánosné, Dobay Lajosné, Dónáth Árpádné, Fejér Jánosné, Finta Jánosné, Gál Domokosné, Gazda Györgyné, Gazda Károlyné, Hamar Lajosné, Horváth Ignáczné, Kökösi Kálmánné, Péter Károlyné, Dr. Póka Dezsőné, Réz Farkasné, Silvester Károlyné, Sümegh Ignáczné, Zsigmond Sándorné és Veres Gyuláné urasszonyok; valamint Beder Ágnes, Biasini Katalin, Buday Róza, Butyka Róza, Czinige Emma, Dávid Márka, Deák Klárika, Deák Katika, Dónáth Ilka, Fejér Marika, Finta Linika, György-bíró Ilon, Horváth Mariska, Kelemen Marika, Kónya Julcsa, Melik Adél és Réz Gizella kisasszonyok. X.

Levelezés.

Gyó-Diőr, 1886. augusztus 9-én.

Tek. szerkesztő ur!

Egy igen megható szép ünnepélynek — minő itt 1869. óta nem történt — valánk e hó 8-án tanui, mely ünnepélyről van szándékom e lapok mélyen tisztelt olvasóit értesíteni, azon reményben, miszerint a tek. szerkesztő ur szíves lesz becses lapjában annak egy kis tért engedni.

Mintha a természet is tudta volna, hogy e nap ünnepély lesz: a már 4 nap óta sűrű fellegek mögé vonult nap is kibontakozott, hogy jótékony sugarai által, melyet e nyáron oly keveset élvezhetünk, örömlünket fokozza.

Már kora reggel megkezdődött a mozgás, a nép a templom felé tódult, hogy helyet kapjon magának, s kíváncsisággal várták az ünnepély kezdetét, mig végre a harangok zugása, a taraczk dördülése által jelt adának, hogy kezdődik az ünnepély.

Hát ki volt az ünnepelt? Petőfalvának szülötte tiszt. Héjja Kálmán új áldozár, ki főt. Salamon Alajos főesperes vezetése, a gergyói papság, id. Melik Istvánné ő nagysága oltáranya, az ünnepelt édes anyja, a kis fehérbe öltözött koszos leánykák és nagyszámú nép kísérete mellett lépe át a csinosan és izléssel feldiszlített templom küszöbét, hogy Istennek első áldozatát bemutassa.

Uj áldozár az oltárhoz érve, csengő hangon intonálá a „Veni sancte”-t, mely mindnyájunkat meghatott. A szokásos imák elmondásával kezdetét vette — a papság segédkezése mellett — az ünnepélyes áldozat

bemutatása. Evangelium után főt. Betegh Imre remetei esperes-plebános lépett a szószékre, ki beszédének kezdetén visszaemlékezék a nem rég lefolyt jubileumra, ezután pedig a jelen ünnepély alkalmából mindnyájunkat lebilincselő szép és tartalmas beszédet intézett a primitiánshoz. A talpraesett beszéd végével folytatja új áldozár a szentmisét, mely alatt Boga János szárhegyi k. tanító szép hangjával gyönyörködtetette a hallgatókat. Szentmise végével az összes jelenvoltakra áldást adá a primitián, s így az ünnepélynek vége lett; de következett még más is: a nagylébed, melyet a méltóságos főesperes ur adott egykori hívének gyermeke tiszteletére, hol a felköszöntők egy-mást érték. Legelőször a házigazda Főesperes ur köszönté fel Püspök ur öccsentiáját, utána Hájja Kálmán új áldozár Pápa öccsentiáját és öccsentiáját, Ferenczy K. gyósztmiklósi plebános a primitiánst, Salamon főesperes ur Szabó I. k. fehérvári főnöv. aligazgatót, ez vizont a főesperes urat köszönté fel. Bordeaux Olivér ditrói s. lelkész szónoki hévvel élteté Szabó I. aligazgatót és P. Máthé Vincze volt tanárait. Pohárköszöntőt mondtak még Both F. szárhegyi pleb. Ditrói községére, Ávéd I. tengerőzpataki pleb. az örömanýára, Hájja K. az oltáranýára stb. Ezeknél több is volt, melyet itt felsorolni igen hosszú és unalmas lenne.

Rövid tudósításomat azon ohajommal zárom be, hogy Isten az új áldozár urnak adjon tövises, de szép pályáján örömet, megelégedést és testi lelki boldogságot. Ad multos annos!

Nonnatus.

Különfélék.

— **Király Ö Felsége születésnapját Kézdi-Vásárheiyt** ismét a szokott fényvel és ünnepélyességgel ülték meg. Aug. 17-én este a város fényesen kivilágittatott, a főtéren több helyről tűzijátékok gyönyörködtették az ünneplő közönséget, mely a városi első népzenekar kísérete mellett, folytonosan a királyt éltetve, járta be a főbb utcákat. Aug. 18-án délelőtt ünnepélyes istentisztelet tartott, előbb a r. kath. templomban, hol Tamás Márczél tartott fényes segédlettel szentmisét, s azután az ev. ref. templomban, a hol Székely János lelkész mondott könyörgést. Az istentiszteleteken ott voltak: a kir. törvényszék, járásbíróság, adóhivatal, tisztikar, városi tanács, szolgabíróság, tanítói testület s az ipartársulatok lobogóik alatt stb.

— **Pályános Károly** vasuti állomásfőnök Nagy-Szöllősről „Huszth“-ra helyeztetett át hasonló minőségben. Az új állomás bár terhesebb teendővel van összekötve, de Pályános urra nézve előléptetést képezvén, ehhez ösztönit gratulálunk.

— **Áthelyezés.** Zakariás Kristóf nagylondai végrehajtó a közhalmi kir. járásbíróshoz helyeztetett át.

— **A csikszereadi önkéntes tűzoltó-egylet** figyelmébe. Itt az aratás, hordás, mely a gyakori tüzesetek időszaka, a mikor tehát a tűzoltósnak legszorosabb összetartozóságra, legközvetlenebb készültségre van szüksége, hogy hivatászerű rendeltetésének sikeresen megfelelhessen. Örömmel tapasztaltuk az egylet haladását, melyet gyakorlat és fegyelem tekintetében elért, noha még mindig vannak olyan tagjai, kik megfoghatatlan közönyösséget tanusítanak, s ez által az egylet hivatászerű használhatóságát előmozdítani elmulasztják. Azonban meg vagyunk győződve, hogy a főparancsnokság fog módot találni arra, hogy az egyletnek minden tagja kötelességét lelkiismeretes pontossággal teljesítse. Nagy baj az is, hogy városunknak nincs tüzrendszeti szabályzata, mire a főparancsnokság figyelmét felhívjuk.

— **Halásértés.** A rumuny atyafiak csak nem nyugosznak. Alig mult egy éve, hogy a Csik-Szépvi, Csik-Sztmiklós és Csik-Borzsova községek tulajdonát képező Apa havas nagy részét elfoglalni akarták, most ujabbán folyó hó 13-án körülbelül 30 oláh fegyver, fejsze és botokkal felfegyverkezve egy katonával élükön megtámadták az Apa és Kerekbük havasokon szénát csináló munkások

kat és elkergették, kijelentvén, hogy az a terület Romániához tartozik. Folyó hó 14-én érkezett be a jelentés a megye alispánjához, ki erről azonnal a belügyminiszteret táviratilag értesítette; addig is azonban, míg az alispán intézkedhetnék, a felcsiki járás szolgabírója csendőroket rendelt ki a helyszínére, hogy ottan rendet csináljanak. Képzeljük, milyen eszeveszett futás volt, mikor a 31 fratyé a 4 csendőrt meglátta, mert mióta csendőreink a mult évben egy fegyveres oláh katonát elcsiptek és bekisérték, azóta nagy respektussal viseltetnek irántuk.

— **Roncsoló toroklob** lépett fel ismét Csik-Taplocza községben s már több gyermek áldozatul esett.

— **A vérhas** pedig Csik-Zsögödben szedi áldozatait a gyermekek körül. Felhívjuk ezekre a hatóság figyelmét.

— **Az erdélyrészi magy. közművelődési egyesület** e hó 29-kén rendezendő ünnepélyére való jelentkezés határidejét e hó 20-ig terjesztette ki a rendező bizottság. Az ünnepély programját jövő számunkban közöljük.

— **Bál Kovásznán.** A veres kereszt egylet orbaijárásí főlkja — mint lapunk más helyén is jelezve van — folyó hó 15-én (fényesen sikerült tánczvigalmat rendezett a Kézdi-Vásárhely városi és vidéki Rudolf-kórház részére háboru esetére elvállalt 1000 frtnyi ágyalap javára. A bál a helybeli és vidéki közönség általános érdeklődése mellett folyt le. Oly díszes hölgykoszorút láttunk ez alkalommal együtt, mely az egykori nagyhírű kovásznai bálókra emlékeztetett. Nem mulaszthatjuk el a legteljesebb elismerés hangján emlékezni meg e derék, tevékeny fiókegyletről, mely e szép eredményű tánczműveltség rendezésével kórházunk, közös kincsünk iránt érzett meleg érdeklődésének adott ismételtet kifejezést.

— **Színészet Kovásznán.** Polgár Gyula színtársulata bérletet nyitott Kovásznán 6 előadásra és pedig igen szép sikerrel. A helybeli intelligencia és a fürdőközönség már az első nap 40 bérletet irt alá, s így remélhető, hogy e jól szervezett derék társulat kellő pártfogásban fog rövid itt tartózkodása alatt részeseülni. A hat bérleti előadás a legkittünőbb darabokat foglalja magában. A többek között „Rip van Winkle“ és a „Czigánybáró“ nagyhírű operettek, a „Fekete gyémántok“ és „Sötét pont“ című remek színművek is színe fognak kerülni. Első előadásul a „Szabin nők elrablása“ című kedves bohózat fog adatni. Különösen a vidéki közönség figyelmét hívjuk fel, mely a társulat érkezéséről és a repertoárról még eddig nem értesítettet.

— **A gyergyószentmiklósi szegény tanulókat** segélyező egyesület folyó hó 1-én tartott igazgatósági gyűlésén elhatározta, hogy az egyesület javára október hóban gyümölcskiállítást rendez. A részletekről annak idejében többet.

— **Műkedvelői előadás.** Nagy-Kászonban vasárnap e hó 22-én az erdélyrészi magyar közművelődési egyesület javára műkedvelői előadás lesz. (Színe kerül a „A czigány“, Szigligeti énekes népszimnűve. Az előadás az ottani székely zenekar fog közreműködni. Ajánljuk a közönség pártfogásába.

— **Halálozások.** Bethlen Károly gróf, az erdélyi főnemesség egyik tagja, és Stein János könyvkereskedő Kolozsvárt elhaltak. Győrben Kovács Pál dr., a magyar elbeszélő irodalom egyik legrégibb munkása, halt meg 84 éves korában.

— **Öngyilkosságok.** Gyergyó-Szentmiklóson a lefolyt héten két öngyilkossági eset fordult elő. Ezek egyike egy 24 éves jó gazdaember fia, Pál Ignác (Eleké), ki fegyverrel a nyakát lőtte keresztül s szörnyet halt; a másik Madaras Imre István, ki az erdőn akasztotta fel magát. Mindkét öngyilkosság oka ismeretlen.

— **A történelmi kiállítás megnyitása.** Budavár visszavétele kétszázados ünnepének méltó kezdete volt a Budapesten rendezett történelmi kiállítás megnyitása, mely vasárnap délelőtt ment végbe nagy pompával, egyházi, katonai és világi főméltóságok, nagy és intelligens közönség jelenlétében. Pontban 10 órakor érkezett Tisza Kálmán a hely

színére, kit a reá várakozó közönség zajosan megéljenzett. A miniszterelnökhöz Gerlóczy Károly alpolgármester, mint az emlékünnepet rendező bizottság elnöke, szép beszédet intézett, melyben megemlékezett a történelmi kiállítás feladatáról és jelentőségéről, s végül annak megnyitására felkérvén, átnyújtotta a miniszterelnöknek a számára külön készült és rózsaszín selyembe kötött díszes kalauzt. Ezután Ráth Károly főpolgármester a főváros törvényhatósága nevében üdvözölte a miniszterelnököt. Tisza Kálmán miniszterelnök a két beszédre egygyel válaszolt, s a kiállítást megnyitottnak nyilvánítván, a fényes közönség, élén a miniszterelnökkel, bevonult a műcsarnokba. A kiállítás összképe nemcsak a szakértőt lepi meg, hanem a laikus közönségnek is ritka érdekes látnivalót nyújt.

— **Pécs ünnepe.** Az országos dalünnepel kapcsolatosan vasárnap délelőtt tartatott meg a pécsi daloskör huszonöt éves jubileum-ünnep is, mely után a díjak osztattak ki. Arany érmet kapott: Eger, Miskolc, Debrecen, Szeged, Buda, Kassa, Szatmár, Kolozsvár, Ungvár; ezüstöt: Szentcs, Győr, Kecskemét, Sátoralja-Ujhely, Rima-Szombat: diszokiratot: Báltaszék, Budapest, Sopron. A közgyűlésen a sátoraljaújheyliek visszautasították a díjat.

— **A román vámháboru.** A jul. havi konzuli jelentésekben közöljük a következő érdekes adatokat: Romanuból járul az osztrák-magyar konzul: „Alig mult két hónapja, hogy a szerződéses viszony Ausztria-Magyarország és Románia közt megszakadt és máris bénítólag hat a szerződéstelenység a kereskedelemre, tonkrejutással fenyegeti a földbirtokest és bérlőt, és téltelenségre itéli az iparost. A behozatal júliusban 100 márka áru csipkére szorítkozott, mely direkte hozatott Németországból és 500 frank áru kézműárakra, mely indirekte Jasszin át jött. A mi a kivitelrel illeti, egy kevés még mult hónapban exportált repezén kívül semmiféle gabona nem vitetett ki. Eddig nem is jött külföldről megrendelés és így előleg sem érkezett, melyre az itteni termelők szörnyen rá vannak szorulva. Ehez járul még, hogy a termés is csak nagyon középszerű. Ennek következménye, hogy a gabona ára nagyon leszáll és általános a nyomott hangulat, ami nagyon természetes, ha meggondoljuk, hogy csak a gabonakivitel által jut készpénz az országba, kivitel pedig az idén vagy egyáltalán nem lesz, vagy csak nagyon leszállított áron.“ — Plojestiből írják: „A kereskedelmi forgalom az itteni piacon teljesen szűnhet. A szállítási forgalom, tekintettel a csatlakozási forgalomra Magyarországgal (Predeal), a helyzetnek megfelelően minimális volt és a behozatalban petrozsényi közsénre (vámmentes), a kivitelben pedig csekély petroleumra és gabonaművekre szorítkozott.“ Bizony nem valami vigasztaló hírek Romániára nézve.

RÖVID HIREK.

Az orsz. vör. ker. egylet sirokai főlkja, tekintettel arra, hogy épen a katonai elem, melynek első sorban válik javára a v. k. e. működése, nem támogatja, sőt annak intéző köreiben az alkotmány elnyomására irányzott törekvés nyilvánul, beszüntette működését. — **Mondel báró,** a király főhadsegéde, nyugalmába vonul; utódjául Windischgraetz Lajos hg altábornagyot emlegetik. — **Retentó tüzvész** volt a mult héten Zsolna trenésűmegyei városban; mintegy 400 lakóház s ezenkívül sok gazdasági épület égett el. A tüzet hir szerint szivarozó gyermekek okozták. — **Nagy munkásgyűlés** volt vasárnap Belgium fővárosában, Brüsszelben, melyen mintegy 30,000 munkás volt jelen. A munkások kérelmet intéztek a kormányhoz az általános szavazatjog érdekében. — **Fiumében** e hó 15-kén 5 kolera betegedési és 1 haláleset, Triestben 10 betegedési és 2 haláleset fordult elő. — **Kun-Szentmiklóson** e hó 13-án reggeli 6 órá-tól 8 óráig permetező esővel igen apró, hely-könnyűségű hó esett.

Az „Ország-Világ“ 33-ik (aug. 14-ki) száma felerészben a történelmi kiállításnak van szentelve. Cikksorozatot kezd a kiállításról, melyet képekben is bemutat s mindjárt e számban találjuk a kiállítás festői előcsarnokát s a jobboldali tereméből egy részletet, ezenkívül Buda és Pestnek egy nagyszabású

látóképet a XVII. századból. A czimlapon van Majláth Bélának, a kiállítás érdemes rendezőjének jól sikerült arcképe. Mindezek mellett az „Ország-Világ“ e száma is még egy egész sorát adja az érdekes olvasmányoknak. Így Inczédi Lászlótól egy szép lyrai költemény, Bródy Sándortól a „Színészvör“ regény folytatása (egy igen érdekes fejezet az operette-ről), Porzsoló Kálmán is folytatja Fördői történetét s ezuttal Buziásról veszi tárgyát „A fürdőorvos“ czimrel (sikerült illusztrációkkal), Guy de Maupassantól egy kedves beszély kezdődik e számban: a „Gyöngykisasszony“. Flóra orvosi tanácsokat közöl a fiatal asszonyokkal és lányokkal egy jól megírt cikkben, Székely Huszár a hétérről írt stb. A képek közt különösen érdekes tárgyánál fogva Liszt Ferenc zongoraszonja a haltéri lakásán, melyet a mester a hetvenes években bírt. Kedves egy kép a „Vajjon mit beszélhetnek“ genrekép is. Előfizetési feltételek: január—decz. 10 frt, január—június 5 frt, július—sept. 2 frt 50 kr, jul.—decemberre 5 frt. Az „Egyetértés“ sel együtt: egész évre 28 frt, félre 14 frt, negyedévre 7 frt, egy óra 2 frt 50. Az előfizetési pénzek a Pallas irodalmi nyomdai részvénytársasághoz küldendők, kecskeméti-utoza 6 sz.

Az elhizás és gyógyítása; írta dr. Bruck (Hidasi) Pál (Budapest Singer és Wolfner), ára 60 kr. Nem egy ember ajkáról halljuk azt a keserű panaszt: „Valóságos teher nekem az élet!“ s ha részvételt tudakoljuk életuntságának okát, fájó tekintettel néz végig saját természetén, mely a karcsuságnak épen ellenkezőjét mutatja. Igaz, hogy Julius Caesar szerette magát kövér emberekkel körülvenni, de az elhizottakat talán ő is inkább sajnálta, mint kedvelte. Szóval, az elhizás minden körülmények közt olyan baj, mely ugy azt sújtja, a kire teherként nehezül, mint környezetét is. Igazi elismerésre tarthat tehát igényt oly művecske, mely szellemesen és népszerű módon adja elő, hogyan lehet az elhizásnak útját állni, vagy a már meglevő teherből szabadulni. Dr. Bruck ur művecskéje erre igényt tarthat s így a háziasra hajlammal bíróknál házi tanácsadónak is beválk. Bevezetésül a táplálkozás élettanát ismerteti röviden a szerző.

Fürdővendégek névsora.

Tusnád.

Constantin Em. Iconomu belügym. tanácsos, Bukarest. Maria Wagner Szt.-Agótha. Matheas Fischer, Galacz. V. E. Morscher, N.-Szabon. G. e. Birea kereskedő, Bukarest. Jonas Mediasch kereskedő, Gyulafehérvár. Agáci N. Endre tanár, N.-Várad. Orgonas Zsigmond oruagy, N. Enyed. Mali Wolf, Gy.-Fehérvár. Liptai Béla, Budapest. Nagy István magázó, Brassó. Cuhn Sámuel arcképfestő, Kolozsvár. Gábor Dániel aljárásbíró, Világos. Caroline Michalovics kereskedő, Bukarest. Cservedi János királyi táblabíró, M.-Vásárhely. Kis Ferencz adóízt, Sepsi-Sztgyörgy. Radu Pascu kereskedő, Brassó. Özv. Nagy Andrásné birt., Sepsi-Sztgyörgy. Özv. Gidófalvy Pálné birt., Sepsi-Sztgyörgy. Nagy Emma, Budapest. Theovile Bacinzky, Bukarest. Csattó József cs. kir. tengerészkapitány, Csik-Delne. Ifj. Tóth Istvánné birtokosné, Kézdi-Vásárhely. Szabó Mózesné szeszgyártulajdonosné, Kézdi-Vásárhely. N. Ilie Popescu, Braila. Toásó Ferenczné m.-né, S.-Sztgyörgy. N. Protopopescu agens, Bukarest. I. Tischi birtokos, Bukarest. Kálmán Birger, Bukarest. Azik Ilie, Bukarest. Joan Popu körjegyző, Sárd. Fogarasy Sándorné mézárósné, Uzon. Berthalan Iszák honvéd százados, K.-Vásárhely. Száli idősb Mózes, Héviz. Nagy József cipész, Baróth. Herczeg Lajos főmérnök, Medgyes. Irimie Creculescu borbély, Brassó. Bora Zsófi birt., S.-Sztgyörgy. Gazda Emma birt., Kovászna. Zajzon Mál birtokos, Uzon. Csulak Lajosné, tan.-né, Bodola. Vécsey Miklós pénzügyminiszteri titkár, Budapest. Mesztic Mihály, M.-Vásárh. Vajna Miklós megyei aljegyző, Sepsi-Sztgyörgy. Tompa István joghallgató, Sepsi-Sztgyörgy. Vajna Dénes kir. aljárásbíró, Kovászna. Imre Anna, Etfalva. Összesen: 523 személy.

110-ik közlemény

a háromszék megyei „Erzsébet“ árvaleány-nevelő intézet javára történt szives adakozásokról.

Szent-Katolna.

Szabó József 2 liter rozs, 1/4 hl. pityóka, Debreczi Albertné 1 koszuu hagyma, Fejér Manó 2 zsák káposzta, Benke Dénes 2 liter pityóka, Cseh Berta 20 l. törökbuza, Barta Anna 1 kr, 1 liter paszuly, Bánffy 10 kr, 1 véka pityóka, Simon József 1 kosz. hagyma, Finta Mihály 10 kr, Mike Károlyné 1 liter paszuly, zöldség, Szál Sándor 4 kr, Kovács János 3 lit. törökbuza, Elekes József 20 lit. rozs, Györgybiró András 10 és fél lit. árpa, Pap Ferencz 4 kr, 1 lit. paszuly, Györgybiró Lázárné 10 drb alma, Deák Lajos 10 l. árpa,

Fülöp István 2 lit. árpa, Mágóri Andrásné 1 lit. rozs, Cseh I. 25 lit. alma, N. N. 20 kr, N. N. 10 kr, Györgybiró János 30 kr, 3 liter rozs, Baka Adám 5 és fél lit. árpa, Demény Gábor 50 liter buza, 1 véka pityóka, Bardocz Mihályné 1 véka pityóka, Fekete Albert 10 kr, Cseh József 25 liter pityóka, gyümölcs.

Fogadják a jótékony adakozók az árvák nevében kifejezett halás köszönetünket.

K.-Vásárhelyt, 1885. decz. 30.

Br. Szentkereszty Stephanie,
elnök.

Vajna Károly,
jegyző.

Felelős szerkesztők:
Ifj. Dobay János. Sprencz György.
Kiadó tulajdonos:
Szabó Albert.

Sz. 4726—1886.

Pályázati hirdetmény.

Háromszékmegye törvényhatósági közgyűlése 1885. évi június hó 9-én 73. jegyzőkönyvi pont alatti határozatával megállapított kézdi szolgabírói járásbeli községek közegészségügyi körök körorvosai állomásainak betöltésére ezzel pályázatot nyitattik.

1. Bereczk rendezett tanácsú város székhelyén, melyhez a kézdi szolgabírói járásból K.-Martonos, Lemhény, Almás, Csomortán, Esztelnek, Kurtapatak, Béla-falva és Soósmező községek oszthatnak be, 800 frt évi javadalmazással és a szolgabírói községekben kívánathoz kiszolgáltatandó fuvar mellett nappali 30 kr, éjjeli 50 kr díjazással. Soósmezőn ezen díjazás különség nélkül 2 forintban állapított meg.

2. Kézdi-járási Al-Csernáton község székhelyén: Al-Csernáton, Fel-Csernáton, Maksa, Dálnok, Albis, Martonfalva, Márkosfalva, Futásfalva, Ikafalva községekből alakított csoportban.

Évi fizetés 600 frt és 50 frt lakpénz, 50 kr nappali, 1 frt éjjeli látogatási díj mellett és kiszolgáltatandó fuvarral.

Al-Csernáton község beteget kivétel nélkül ingyen gyógykezelendők és ezen községben a halottkémi teendőikért külön 100 frt javadalmazás járul.

Mindkét csoportban az előjáráság által igazolt szegény betegek mindenhol és minden időben ingyen gyógyítandók, valamint a két hetenkint egyszer megtartani kötelezett és már megállapítva lévő hivatalos látogatási időkben bejelentett azon községbeli betegek is.

Egyebekben a törvényhatóság által az 1876. évi XIV. t.-cz. intézkedéséhez képest megállapított feltételek és a községeknek e tárgyban kelt szabályrendeletei — melyek a kézdi járási szolgabírói irodában bármikor megtekinthetők — irányadók.

A körorvosi fizetés utólagos havi részletekben a megyei pénztárból szolgáltat ki.

Pályázatra csakis orvostudori oklevéllel bíró gyakorló orvosok bocsáttanak. Felhivatnak pályázni kívánók, mikép ezen feltételeket igazoló okmányokkal felszerelt kérésüket alulírtakhoz 1886. évi szeptember hó 30-ig annyival bizonyosabban benyújtani szíveskedjenek, mivel e határidőn túl beérkező pályázati kérések figyelmen kívül fognak hagyatni.

K.-Vásárhelyt, 1886. aug. 13-án.

Főszolgabíró távollétében:
Demény Ferencz,
szolgabíró.

Sz. 1716. tkkvi.
1886.

Árverési hirdetményi kivonat.

A kézdivásárhelyi kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság, közhírré teszi,

hogy a m. kir. kincstár végrehajtónak oroszfalvi Fekete Albert végrehajtást szenvedők elleni 1532 frt 18% kr tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a k.-vásárhelyi királyi törvényszék területén lévő, Oroszfalva községében fekvő, az oroszfalvi 289. sz. tjkvben A + 50., 51., 52., 54., 55. hr. sz. 703. frt becsértékű és 51% hr. sz. 130 frt becsértékű oroszfalvi ügyvéd Fekete Albert ingatlanaira nézve, összesen 833 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1886. évi augusztus hó 31-ik napján délelőtti 9 órakor Oroszfalu községben a község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át telekkönyvi testenkint készpénzben vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §. értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kézdivásárhelyi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnak 1886. évi márczius hó 24-én tartott üléséből.

Sz. 1739—1886.
tk.

Árverési hirdetmény.

A csikszeredai kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Csikmegye közönsége végrehajtónak Sprencz György és Elekes Matild végrehajtást szenvedők elleni 2177 frt 45 kr tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a csikszeredai kir. törvényszék területén lévő Csik-Zsögöd község határain fekvő, ugyanezen község 597. sz. tjkvben foglalt Sprencz György tulajdonát képező 5537. hr. sz. alatti faház és ennek udvarterületére 671 frt, továbbá a csikzsögödi 1102. sz. tjkvben Elekes Matild nevére felvett tulajdonjoggal átitrt, 5529. és 5529. hr. sz. a. belsőtelek és rajta lévő faépületekre 300 frtban megállapított kikiáltási árban a 2238—885. tk. sz. alatt elrendelt, 1885. nov. 24-én megtartott — de megsemmisített — 1886. május 15-re újra kitűzött, a közbevetett fölfolyamodás következtében azonban felfüggesztett árverésnek fogantatására az 1886. évi szeptember hó 9-ik napjának délelőtti 10 órája tüzetik ki újabb határidőül a csikszeredai kir. tvszék tkvi osztályához, mely alkalommal a fennebb megjelölt ingatlanok a kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik, Csikmegye közönsége végreh. kivételével, tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát készpénzben vagy az 1881. LX. törvényezikk 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A többi árverési feltételek a hivatalos órák alatt ezen kir. törvényszék, mint tkvi hatóságnál, Csik-Szereda város tanácsánál és Csik-Zsögöd község előjáróságánál megtekinthetők.

A kir. törvényszék mint tkvi hatóságnak Csik-Szeredában, 1886. jul. 26-án tartott üléséből.

Nyom. Szabó Albertnél Kézdi-Vásárhelyt.

GROSSMANN és RAUSCHENBACH ELSŐ MAGYAR GAZDASÁGI GÉPGYÁRA BUDAPEST.

Ajánlják kitértő gyártmányaikat.

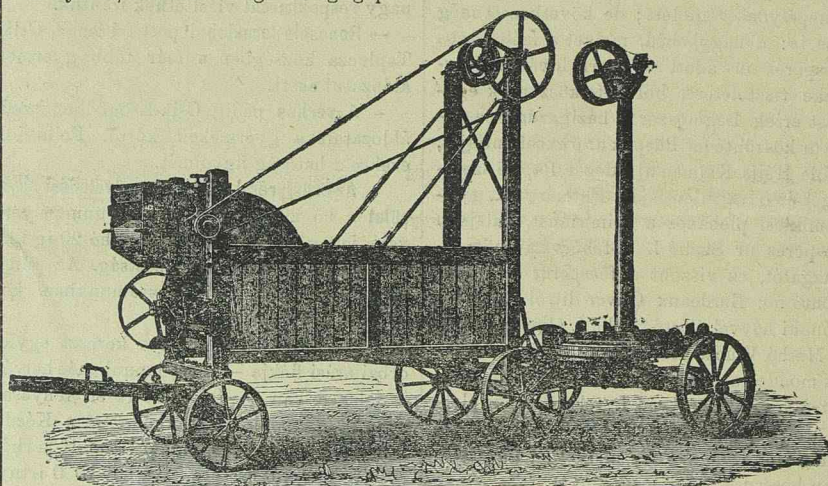
1885.
BUDAPESTI ORSZÁGOS
KIÁLLÍTÁS.

NAGY DISZOKLEVÉL.

Nagyban termelés, versenyképes, kivitelképesség és kitértő munkáért.

1-, 2- és 3-vasu ekék, 3 ló erejű és azon túl fa-, kőszén- és szalmatüzelésre gőzmozgonyok, szeges és verőlecezes dobok, fa- és vaskerettel göcséplőgépek, rosták, cséplőgépek járgányvial hajtásra tisztító készülékkel vagy a nélkül, szőlőszájtok kettős emeltyűvel, malmok stb. gazdasági gépek.

3—

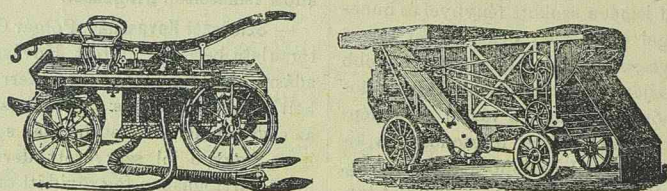

Árjegyzékekkel szívesen szolgálunk, valamint

Csik-, Udvarhely- és Háromszékmegyében egyedüli teljhatalmu képviselőnk

Riemer Ede vaskereskedő Sz.-Udvarhelyt.

Állandó GAZDASÁGI GÉPRÁKTÁR Sz.-Udvarhelyt.

Riemer Ede

(ezelőtt WASS és RIEMER)

Székely-Udvarhelyt

ajánlja a nagyérdemű közönségnek saját raktárában levő gazdasági gépeit, u. m.:

KÉZI CSÉPLŐK, fekvő és oszlopjárgányu tisztító szerkezettel és a nélküli cséplőkészleteit 1 2 és 4 ló befogására; **konkolyválasztók** buza, rozs, árpa és zab tisztítására; **rosták** (Baker-rendszer) a legújabb szerkezetű felső és alsó rázó művel, **szecsavágók**, **répavágók**, **vetőgépek**, **láncboronák**, **rézsutboronák**, **rétgyaluk** stb.

1 kézi téglavető gép, a melylyel naponta 3 ember kevés gyakorlat után 2—3000 téglát csinál.

Községeknek:

soproni Seltenhofér Frigyes és fia uraktól Csik-, Udvarhely- és Háromszékmegyébe több mint 30 községnek a legnagyobb megelégedésére szállított kitértő munkaképességű, szilárd szerkezetű és olcsó tűzfeeskendők és tűzoltó szerelvényeket.

Egyház-

megyéknek:

több mint 15 községben vaskoronájú harango-orgona szer'nt teljes

felállított új, forgatható, kat, minden hangért az felelősséget vállalván.

Több hazai gép- és a legjobb hírnévnek örvendő soproni fecskendő- és harang-gyárossal kötött előnyös szerződéseimmél fogva azon kellemes helyzetben vagyok, hogy az általam ajánlott gépek bármelyikét az itteni raktáron vagy bármely vasúti állomáson bérmentve, fuvar nélkül, budapesti árak szerint adhatom át 2—3 évi részletfizetésre.

Midőn e rendkívüli előnyt a n. é. közönség becses figyelmébe ajánlom, kérem szíves megbízásait és maradtam

kiváló tisztelettel

RIEMER EDE.

14—40

Budapesti árak itt helyitt vagy bármely vasúti állomáson bérmentve.

Levélbeni megkeresésre képes árjegyzék bérmentve és ingyen.